

Emigració de la Conca de Barberà a la capital de l'Alt Camp durant la segona meitat del segle XIX

RESUM

Estudi de l'emigració de la Conca de Barberà a la ciutat de Valls a través del padró de 1880, tant en relació al gènere, la cronologia i edat d'arribada, com en l'estructura professional, el matrimoni i fills.

RESUMEN

Estudio de la emigración de la Conca de Barberà a la ciudad de Valls a través del padrón de habitantes de 1880, se trata del género, la cronología, la edad de llegada, la estructura profesional, el matrimonio e hijos.

ABSTRACT

Study of the emigration from the Conca de Barberà to the city of Valls, with the register of habitants of 1880. The study analyzes its gender, the chronology, the age of arrival, the professional structure, and marriage and children.

Paraules clau: migracions rurals, Conca de Barberà, Valls, segle XIX.

Palabras clave: migraciones rurales, Conca de Barberà, Valls, siglo XIX.

Palabras key: Migrations rurals, Conca de Barberà, Valls, nineteenth century.

Josep M. Grau i Pujol. Arxiver i historiador (Montblanc, 1963), col·laborador habitual de revistes de centres d'estudis de la Conca de Barberà, el Camp de Tarragona, l'Urgell i les Terres de Girona. S'ha especialitzat en Història Moderna, si bé també investiga el període contemporani.

Emigració de la Conca de Barberà a la capital de l'Alt Camp durant la segona meitat del segle XIX

Josep M. Grau Pujol

*ceconcabarbera@gmail.com

Introducció

Valls l'any 1877 comptava amb 13.250 habitants, era una ciutat mitjana especialitzada en el sector tèxtil, en demografia superava a les urbs d'Igualada i Terrassa i era similar a Vilanova i la Geltrú i Badalona. El partit judicial vallenc, el mateix 1877 aplegava a 33.503 persones, el pes de la seva capital suposava un 39,5%, en relació el 1860 el global de la demarcació judicial havia minvat en un 5,49%, però Valls gairebé no experimentà aquesta baixada, només en un 0,5%, però sí que podem parlar d'un estancament que s'allargarà fins la dècada següent, quan la ciutat dels castellers únicament guanyaria 24 individus, fet que s'explicaria per un èxode de naturals a altres llocs i la corresponent compensació amb l'arribada d'immigrants, tant del mateix Camp de Tarragona, com de la veïna Conca de Barberà i altres llocs.¹

En la primera meitat del segle XIX la capital de l'Alt Camp era el segon centre fabril de les tres comarques camptarragonines, només superat per Reus, segons una estadística de 1860 recollida per Francesc Costas Jové, a Valls hi havia una seixantena de fàbriques tèxtils, la majoria de mescla (dinou), seguides per les del cotó (setze) i llana (tretze), tres de cànem, dues de cintes, altres dues de faixes i onze tintoreries.²

Carles Enrech calcula que a Valls el 1880 hi funcionaven 24 mil fusos i 640 telers i a Reus 54 mil fusos i 1.920 telers, xifres que en aquesta dècada i dins el sector tèxtil, donarien feina a 1.500 obrers vallencs i a 2.203 obrers reusencs.³

Lluís Frago documenta que el 1876 els treballadors tèxtils a Valls eren 468, una xifra molt inferior a 1840, segons aquest autor l'daptació a la mecanització fou difícil, per una banda molts empresaris no disposaven de capital necessari, per altra els gremis i obrers s'oposaven a les millores tècniques. La precarització del treball motivà vagues, protestes, acomiadaments i en conseqüència l'impuls de l'organització sindical. Es tancaren fàbriques i algunes es traslladaren a pobles de la rodalia, on la mà d'obra femenina era abundant i més barata.⁴

L'energia utilitzada per a moure les màquines a Valls era la manual, la hidràulica i la de vapor, *El Diario Mercantil* de Tarragona del divuit de setembre de 1856, publica l'anunci:

"Hay para vender o alquilar una fábrica con su salto de agua [en Valls] con su salto de agua que puede dar fuerza a doce máquinas de hilar y en la actualidad funcionan seis de ellas, con toda la maquinaria correspondiente".

el contacte era "Ramon Puiggaré", el principal problema del clima mediterrani era el de les sequeres, que podien interrompre la producció, tal com passà el 1870 al Pont d'Armentera:

"Es tanta la sequía, que algunas fábricas de hilados empiezan a sentirse de la falta de agua que en ellas se emplea como fuerza motriz", (La Opinión, de Tarragona, 29 d'agost de 1870).

El vapor era l'alternativa, però necessitava per combustible el carbó mineral que arribava per mar i s'havia de transportar en carro fins a Valls, el mes d'abril de 1875 tenim la notícia que a Valls s'havia obert un dipòsit de carbó de pedra a la casa de Gabriel Llopis (a) Pouet, (*Diario Mercantil*, de Tarragona, dos de maig de 1857), amb la construcció del ferrocarril de Reus a Lleida hi hauria una altra opció més ràpida, fet que obligà a millorar les carreteres:

“Se ha dado principio a los trabajos del camino vecinal de Valls a empalmar con la vía férrea de Reus a Montblanch. En estos trabajos se da ocupación [a] los obreros de Valls que no la tienen por efecto de la crisis industrial que está sufriendo aquella población fabril [Valls], (Diario de Tarragona, 1 de gener de 1865).

Prova d'aquesta davallada és la venda d'empreses tèxtils com per exemple:

“un edificio fábrica con su máquina de vapor de veinte caballos y maquinaria para hilados, en estado de funcionar. Dicha maquinaria es del sistema más moderno”,

el plec de condicions per la subhasta, a Valls el tenia l'industrial Joaquim Homs Dalmau (*Diario de Tarragona*, 7 de maig de 1862). El ferrocarril no arribaria a Valls fins el 1883, quan entra en servei el tram entre aquesta ciutat i Picamoixons, allargant-se per l'altra banda fins a Calafell.⁵

La comarca emissora

L'atracció que exercia Valls sobre la Conca era a causa del seu major dinamisme econòmic, sobretot gràcies a la implantació industrial, en canvi la darrera comarca era bàsicament agrària, amb diverses viles de serveis. Era habitual la transformació del vi en aiguardent, el *Diario de Tarragona* del 23 de gener de 1880 ho explica:

“Nos escriben de Montblanch que algunos negociantes han hecho en aquella villa gran acopio de vino, especialmente de la Cuenca de Barbará, pagándolo a buen precio, de tal modo, que la mayoría de los propietarios de aquella extensa comarca, no han tratado este año de quemarlo para aguardiente, conforme venían verificándolo en años anteriores”.

Efectivament en una estadística de 1862 a la Conca s'hi compten 45 destil·leries d'aiguardent, és a dir que les activitats de transformació de productes agrícoles eren les predominants, sigui molins per a moldre cereals, ubicats al costat dels cursos fluvials o premses per a fer oli mogudes per tracció animal, si bé en alguns nuclis el sector secundari estava més diversificat, com a Vilaverd i Rojals amb molins de paper, a Montblanch amb una adoberia, a més hem de destacar la presència del ram tèxtil a Sarral, Conesa, Santa Perpètua de Gaià i Santa Coloma de Queralt, precisament a la darrera vila de forma rellevant. Al Camp de Tarragona, la indústria dels teixits esdevindrà el motor de la industrialització, el 1862 el 57,9% del capital invertit en el sector secundari de la demarcació serà en el tèxtil. A Santa Coloma s'instal·laran màquines de vapor, de la mateixa manera que a Valls, Reus o Igualada, que conviuran amb els telers manuals d'altres localitats, un dels problemes era el transport de les matèries primes (bales de cotó i carbó) des dels ports de mar i a la vegada els productes manufacturats als mercats de consum, essent el ferrocarril el mitjà més econòmic.⁶

La Conca de Barberà s'especialitzarà en l'agricultura i els exedents demogràfics els vehicularà a través de l'emigració, en no poder-los absorbir laboralmenten el propi territori, en estar condicionada l'economia al repartiment de la terra, l'evolució dels preus agraris, la irregularitat de les collites i les comunicacions. Els molins fariners i paperers hauran de cercar l'energia hidràulica en les conques dels rius Brugent, Francolí i Gaià i els oliers en la tracció de sang, en una tecnologia que no s'innovarà i perdrà competitivitat.

Per obtenir una radiografia de la indústria conquesa hem buidat una estadística de mitjans segle XIX, els resultats són prou eloqüents.

Estadística industrial de la Conca de Barberà (1862)

Conca estricta

- Barberà de la Conca: 5 fàbriques d'aiguarent (15 op.)
- Blancafort: 2 fàbriques d'aiguarent (6 op.), 3 molins d'oli (6 op.)
- L'Espluga de Francolí: 6 fàbriques d'aiguarent (18 op.), 3 molins fariners (3 op.)
- La Guàrdia dels Prats: 2 molins fariners (4 op.), premsa d'oli (1 op.)
- Lilla: 4 fàbriques d'aiguarent (12 op.), 1 molí fariner (2 op.), 2 premses d'oli (2 op.)
- Montblanc: 6 fàbriques d'aiguarent (18 op.), 1 adoberia (3 op.), 9 molins fariners (18 op.), 10 molins d'oli (20 op.)
- Pira: 4 fàbriques d'aiguarent (12 op.), 2 molins d'oli (3 op.)
- Rojals: 4 fàbriques de paper d'estrassa amb una tina cadascuna (12 op.)
- Sarral: 1 fàbrica de teixits de cotó, amb 12 telers mecànics (12 op.), 5 fàbriques d'aiguarent (15 operaris), 10 molins de farina (20 op.), 4 molins d'oli (4 op.), 2 telers de lli (2 op.)
- Solivella: 2 fàbriques d'aiguarent (6 op.), 1 molí fariner (3 op.), 2 premses d'oli (2 op.)
- Vallclara: 3 molins de farina (6 operaris), 3 molins d'oli (3 op.)
- Vilanova de Prades: 1 fàbrica d'aiguarent (3 op.), 1 molí fariner de tres moles (6 op.), 1 premsa d'oli (1 op.)
- Vilaverd: 1 fàbrica de paper comú (2 tines), (16 op.), 2 fàbriques de paper d'estrassa (1 tina cadascuna), (6 op.), 1 molí fariner 82 op.)
- Vimodí: 5 fàbriques d'aiguarent (15 op.), 3 molins de farina (6 op.), 5 molins d'oli (6 op.)

Baixa Segarra

- Conesa: 1 teler de lli (*lienzo*), (1 op.), 1 molí fariner (2 op.)
- Llorac: 2 molins fariners (4 op.)
- Les Piles: 6 molins fariners (12 op.)
- Santa Coloma de Queralt: 2 fàbriques de teixits i filats de cotó, una de Pelegrí Cortadelles (500 fusos, 2 màquines cardadores, 5 telers mecànics, 15 op.) i una altra d'Antoni Bosc (700 fusos, 4 màquines cardadores, 4 telers mecànics, 10 telers comuns, 28 op.), 1 fàbrica al vapor d'Antoni Miralles (3 op.) i una d'energia hidràulica ("represa"), de Manuel Soler (2 op.), 11 telers de cotó manuals (11 op.), 2 molins fariners (2 op.)
- Santa Perpètua de Gaià: 1 fàbrica de filats de cotó de Josep Soler (mil fusos, 4 màquines cardadores, 20 op.), 6 molins fariners (12 op.)
- Vallfogona de Riucorb: 4 molins de farina (8 op.)

Abreviatures: op. operaris.

Font: Francisco Giménez Guted, *Guía fabril e industrial de España*, Madrid/Barcelona, 1862.

En un estudi anterior sobre el flux conquesa a Valls en l'any 1844, ja avaluàrem l'emigració conquesa, concretada amb almenys 154 persones, xifra que segurament és defectiva, en no anotar-se sempre la naturalesa dels empadronats, el nostre objectiu és el de continuar amb la investigació del moviment

migratori en al mateixa direcció, però 36 anys més tard, concretament el 1880. Hem de dir que la Conca de Barberà segons el cens de 1860, tenia 30.211 habitants, en aquesta data els nuclis més poblats eren Montblanc amb 4.675 ànimes (encara sense sumar-hi els agregats), l'Espluga de Francolí amb 3.442, Santa Coloma de Queralt, amb 2.708, Sarral, amb 2.525, Vimbodí, amb 1.588, Barberà amb 1.425, Solivella amb 1.361, Blancafort amb 1.291 i Vilaverd amb 1.170. El 1877 la demografia de la Conca havia baixat a 29.820 individus, però una dècada més endavant, remuntaria de nou a 30.138.

Entre Valls i Sarral existia una línia regular de transport terrestre a través d'una tartrana, que en alguna ocasió a causa de les ventades va patir accidents:

“La tartrana que hace el servicio de pasajeros entra esta ciudad [Valls] y Sarreal fue volcada, recibiendo contusiones varios pasajeros” (El Eco de Valls, 7 de març de 1886). També cal esmentar l'afluència de banyistes al Balneari de Vallfogona de Riucorb: “Durante la temporada de los baños saldrá una tartrana que hará el viaje desde ésta [Valls] a Vallfogona de Riucorp y vice-versa”, (Diario de Valls, 29 de juliol de 1879).

En relació al gènere dels emigrats conquencs la majoria són dones (112) amb un percentatge del 59,3%, la resta són homes (80, que equivalen al 40,7%). En relació a les diferències territorials predomina la Conca estricta (81,25%) per sobre la Baixa Segarra (18,75%), en el primer espai cal destacar Montblanc (29), Lilla (20), l'Espluga (16), Sarral (16) i Vilaverd (16), precisament en aquestes cinc poblacions, a excepció de l'Espluga, hi prevalen els homes, un senyal clar del caràcter laboral de l'èxode. El factor de proximitat pot justificar l'afluència de naturals de Lilla, Sarral, Vilaverd o Prenafeta, en d'altres casos és l'especialització d'una part dels seus habitants en els sectors secundari o terciari, com per exemple la capital, l'Espluga, Sarral o Vilaverd. En relació l'any 1844, tres dècades després augmenten significativament els originaris d'alguns pobles, com Belltall, Blancafort, Lilla, Prenafeta i Ollers, en sentit contrari disminueixen Santa Coloma de Queralt i Sarral.

Evolució de l'emigració de la Conca de Barberà a Valls segons els padrons de 1844 i 1880

<i>Conca estricta</i>	em. 1844	em. 1880
Barberà de la Conca	5	5
Ollers	-	12
Blancafort	3	14
L'Espluga de Francolí	10	16
Montblanc	26	29
La Guàrdia dels Prats	3	3
Lilla	2	20
Prenafeta	1	8
Rocafort de Queralt	6	4
Rojals	-	4
Sarral Montbrió de la Marca	39-	162
Solivella	3	5
Vallclara	-	1
Vilaverd	7	12
Vimbodí	3	5

La Baixa Segarra

Biure de Gaià	1	1
Conesa	6	5
Forès	2	3
Passanant	-	1
Belltall	-	6
Glorieta	1	1
Les Piles	7	1
Pontils		
Santa Coloma de Q.		
Sant Magí de la B.	2221	861
Segura	-	1
Vallespinosa	2	1
Vallfogona de Riucorb	-	1
Altres	5	-
Total	154	192

Font: Padrons municipals d'habitants de Valls

Observació: El 1844, dins l'apartat d'altres, hi ha un emigrant de Pira, dos de Guialmons i un de Llorac.

La cronologia migratòria

A més de conèixer l'origen geogràfic i l'edat dels migrants, una dada important a comentar és quan arriben a Valls, un 32,3% consta que ho fa entre 1850-67, un altre període a destacar és la Tercera Guerra Carlina (1872-1876), quan documentem un 13% dels conquecs nouvinguts, també cal remarcar que en prop d'una quarta part dels registres no hi consta (22,4%). Els anys de crisi seran els que provocaran un major èxode, la premsa s'en fa ressò sovint, sigui en l'agricultura o en la indústria. En el *Diario Mercantil de Tarragona* del dinou de setembre de 1857, el corresponal de Reus hi anota:

"hay mucha miseria. La vendimia se ha llevado a cabo en horas, pues el oidium lo ha destruido todo, de modo que muchos propietarios, ni han querido proceder a ella",

més endavant en el *Diario de Tarragona* del 16 de maig de 1879, hi llegim:

"De unas noticias que publica el Diario vallense, acerca del daño causado en las cosechas por el frío de días pasados, entresacamos los datos siguientes: En Sarreal, Conesa, Ollés, Rocafort y varios pueblos de la Segarra, se calcula en un tercio la cosecha destruida; en Pira, Barbará [de la Conca], Cabra [del Camp] y otros pueblos de la Conca, se ha calculado en una cuarta parte de la cosecha de vino, algún daño en la del trigo y bastante en la de la almendra y avellana; los terrenos comprendidos entre el Francolí y Torredembarra, Salomó, Bráfim, Vilarrodona, Pla de Cabra y Figuerola [del Camp] han sufrido un daño de una quinta a una sexta parte de las cosechas, sin embargo de que son prematuros estos cálculos y algo exagerados, según se confirma en otras cartas escritas al efecto".

Les ciutats amb indústria tèxtil també partiren sotrats, el corresponal de Reus del *Diario Mercantil de Avisos y Noticias* de Tarragona, en data deu de desembre de 1857, escriu:

"Por lo demás nada ocurre de particular, a no ser que hay muchísima miseria, a causa de la paralización de las fábricas, siendo a centenares los infelices que se encuentran sin trabajo. El cuerpo municipal ha tenido

que ocuparse muy seriamente en este asunto, habiendo mandado una comisión de su seno, unida a otra de fabricantes y operarios a conferenciar con el Capitán General, para ver si podían colocarse aquellos en alguna obra pública. ¡Quiera el cielo que puedan ser atendidos, cual merecen, y que desaparezcan pronto sus tan apremiantes necesidades!”,

posteriorment el corresponçal de Valls del *Diario de Tarragona*, el divuit de gener de 1862, comenta:

“Las fábricas de tejidos, de algodón están poco menos que desiertas, y la miseria cunde entre los trabajadores que a porfía solicitan ser empleados en las obras públicas”.

Des de la capçalera d’*El Joven vallense* (Valls), del 10 de maig de 1868, s’hi anota:

“Creemos urgente el suplicar a nuestras dignas autoridades y demás personas influyentes de esta población [de Valls] se dignen cuanto antes y sin pérdida de tiempo tomar las medidas que crean más conducentes para dar trabajo, o aliviar la miseria de gran número de obreros que se hallan sin él. Escenas muy desgarradoras entre familias que carecen de trabajo, han tenido ya lugar durante la última semana; y se ha dicho públicamente de dos entre otras, que algunos días han tenido que alimentarse con algarrobas por falta de pan y comestibles, no atreviéndose sin embargo a pedir limosna por la vergüenza y repugnancia que les causa hacerlo, y muy natural en personas no acostumbradas a ello. Repetimos por lo tanto y muy encarecidamente, nuestra súplica de que se procure por quien corresponda aliviar tanta miseria”.

un altre rotatiu vallenc, *Diario de Valls* del mateix deu de maig de 1868 explica una anècdota prou il·lustrativa:

“Para hacerse cargo de la miseria que reina en las clases jornaleras de ésta villa [de Valls], bastará decir que, en el último mercado, al ir a comprar un forastero un par de alpargatas ya usadas a uno de los ropavejeros que se sitúan frente San Roque, apercibióse de ello un obrero, el cual le dió las suyas por la cantidad de dos reales, con cuyo producto marchóse descalzo a comprar pan con que litigar el hambre le aquejaba, según manifestación del mismo. Escenas de esta naturaleza tienen lugar todos los días y si las autoridades no ponen remedio a estos males, Dios sabe en que pararemos”.

Si avancem una dècada, en el *Diario de Valls* de l’onze de maig de 1879, en un article titulat “La crisis”, s’hi redacta una llarga anàlisi de la situació i les seves causes:

“De algunos años a esta parte que, nuestra antes rica y floreciente villa [Valls], se halla en el más triste estado de postración. Paralizados la industria y el comercio, con débitos enormes al Estado y a la Provincia, que dan lugar a que continuamente tengamos comisionados de apremio cobrando dietas que importan cantidades respetables, que en último resultado tienen que pagar los contribuyentes; y finalmente, centena de obreros de todas clases que, por falta de trabajo, se hallan sumidos en la más espantosa miseria. Muchas son las causas que nos han conducido a este estado; de las cuales solo enumeraremos las principales, que son: Los excesivos impuestos que han agobiado a todas las clases en general, la traslación de las fábricas de tejidos de esta población a otros puntos, las malas cosechas que han dejado sin recursos a la clase media, la falla de buenas vías de comunicación con los pueblos comarcanos y la carencia de capitales y establecimientos de crédito para descontar letras, pagarés y facilitar las operaciones mercantiles con un módico interés...”

Segons l’articulista, la deslocalització de les fàbriques de teixits de Valls, les deficients vies de comunicació i les males collites, provocaren l’atur dels treballadors, l’impagament d’impostos i una gran misèria. En aquesta mateixa línia, *La Opinión* de Tarragona del 29 d’agost de 1879, publica:

“De una carta de Valls tomamos el siguiente párrafo: “Atravesamos una crisis industrial desconsoladora, pues la fabricación de hilados y tejidos va en decadencia en esta villa [Valls]. De tres fábricas de hilatura de algodón, dos están cerradas y en la otra, se trabaja una semana si otra semana no, las dos fábricas de hilatura de lana continúan trabajando. Las de tejidos son las que más se han resentido de la crisis. En éstas sólo trabajan la mitad de los obreros que antes se empleaban y dentro de breves días en que iran quedado satisfechas las demandas de la próxima temporada de invierno, se teme un paro en los trabajos y no sé como se las compondrán los trabajadores que dichas fábricas mantienen”.

Una de les sortides a la situació fou la migratòria, segons el padró d’habitants de Terrassa, el 1871 hi residien 87 tarragonins, dels quals un 62% eren del Camp de Tarragona, on sobresortien les tres ciutats (Reus, Tarragona i Valls) i altres petits nuclis industrials, com el Pont d’Armentera i la Riba, tot i mancar-

hi les dades d'arribada, a través de l'infantament del primer fill a Terrassa, sabem que la meitat havien nascut entre els anys 1861-71, és a dir podem considerar aquesta dècada com la de major aflluència tarragonina a la referida ciutat vallesana.⁷

En la migració d'alcoverencs a Valls segons el mateix padró de 1880, constatem que els anys 1850-67 són els de majors partences.⁸

Anys d'arribada dels emigrants de la Conca de Barberà a Valls segons el padró de 1880

-Abans 1832:	2
-1833-1840:	7
-1841-1849:	5
-1850-1867:	62
-1868-1871:	17
-1872-1876:	25
-1877-1880:	31
-No consta:	43
Total:	192

L'edat dels migrants

Si ens fixem a l'edat que tenen els migrants de la Conca en arribar a la ciutat, la seva característica principal és la seva joventut, una tercera part tenen menys de vint anys (34,9%), pràcticament el mateix percentatge que representa el grup de 21 a 35 anys (34,3%), si bé hem de dir que en prop d'una quarta part en desconexim l'any (22,4%), els majors de 36 són poc presents (8,3%). En un estudi del mateix registre, però d'alcoverencs desplaçats, els menors de vint suposen el 40%.⁹

Edat dels emigrants conques en arribar a Valls segons el padró de 1880

0-5:	17
6-10:	13
11-15:	16
16-20:	21
21-25:	31
26-30:	19
-31-35:	16
-36-40:	6
-41-45:	5
-46-50:	3
-51-55:	-
-56-60:	2
-No consta:	43
Total:	192

A Molins de Rei entre els anys 1857-58 s'hi censen 203 obrers, segons un padró incomplet de 1852, el tercer ram amb més ocupació era el tèxtil (12%), amb filadors (35%), teixidors (14%) i peons (12%),

la majoria eren treballadors joves, amb una mitjana de 23 anys, solters (75%) i dels casats, la meitat vivien a casa dels seus pares. El 1859 un 10% de la població molinenca s'ocupava en el tèxtil.¹⁰

L'ocupació dels migrants

La distribució professional dels conquencs a Valls es troba repartida entre els tres sectors, el principal era el secundari (43,2%), amb un cert equilibri entre els treballadors industrials i els artesans, entre els primers s'hi registren a sis blanquers (un de Blancafort, Forès, Ollers i Solivella, a més de dos de Sarral), quatre teixidors (dos de Montblanc i un de Barberà de la Conca i de Lilla), dos tintorers (un solivellenc i un altre colomí), un fogoner (de Blancafort), un paperer (de Rojals) i un moliner blancafortí, que en molts casos s'haurien format a Valls, en haver-hi emigrat de petits o joves. En el grup de menestrals per compte propi o aliè, hi ha diversos representants del calçat (cinc espadenyers i dos sabaters), de la construcció (tres paletes i un peó), el metall (un ferrer i un llauner), la fusta (un fuster), l'espart (un corder i un cadirer), a més d'un seller, són ocupacions amb un fàcil encaix en el tramat laboral de la ciutat d'acollida, amb una procedència molt variada, tant de viles com de pobles conquencs. Seguia el sector terciari, amb una tercera part de les professions declarades (35,2%), on cal referir-se al comerç a la menuda, amb tres confiters (Pontils, Prenafeta i Vilaverd), tres forners (un de Blancafort i dos de Santa Coloma), un xocolater (de Montblanc), un revededor (de Sarral) i a l'engròs amb un tractant de bestiar d'ètnia gitana (de Montblanc), en el servei domèstic hi ha una dotzena de minyones, precisament a la premsa valenca hem localitzat un anunci d'oferiment de didatge: "Nodrizo. Una mujer jóven y robusta, rebosando sanidad y bienestar, vecina de Barbará, [de la Conca], desea una criatura para criar en su casa", (*Diario de Valls*, 2 de febrer de 1879), en l'hosteleria hi ha un taverner espluguí, en el transport un carreter colomí i finalment en la higiene, a tres barbers (Lilla, Montblanc i Sarral). En el darrer lloc hi ha el sector primari (21,6%), amb 14 pagesos d'arreu de la Conca, un mosso de Blancafort i un ramader de Montblanc. Segons el mateix padró vallenc de 1880, de la vintena d'immigrants alcoverencs amb ofici consignat, la meitat s'ocupaven en el sector secundari i un 30% en el terciari.¹¹

Distribució professional dels emigrants de la Conca de Barberà a Valls (1880)

Sector Primari (16)

-Pagès:	14
-Mosso pagès:	1
-Ramader:	1

Sector Secundari (32)

Indústria

-Blanquer:	6
-Teixidor:	4
-Fogoner:	1
-Tintorer:	2
-Moliner:	1
-Paperer:	1

Artesanat

-Espardenyer:	5
-Sabater:	2

-Ferrer:	1
-Llauner:	1
-Fuster:	1
-Cadirer:	1
-Corder:	1
-Seller:	1
<i>Construcció</i>	
-Paleta:	3
-Peó:	1
<i>Sector Terciari (26)</i>	
<i>Comerç</i>	
-Confiter:	3
-Forner:	3
-Xocolater:	1
-Revenedor:	1
-Tractant de mules:	1
<i>Hosteleria i transport</i>	
-Taverner:	1
-Carreter:	1
<i>Servei Domèstic</i>	
-Minyona:	12
<i>Higiene</i>	
-Barber:	3
Total:	74

Gràcies a l'apèndix del padró de 1880 que inscriu als empadronats en el quadrienni següent, tenim notícia d'una setzena d'immigrants nascuts a la Conca (apèndix 2), entre els quals no n'hi ha cap de pagès, predominant el sector secundari (56,2%), on hi ha homes que treballen en la construcció (paleta, peó i peó caminer), la indústria (un blanquer espluguí i un teixidor montblanquí) i l'artesania (un espardenyer lillenc i un boter vilavertà), a poca distància continua el sector terciari (43,8%), on cal mencionar dos propietaris (un de l'Espluga i un de Barberà), un metge (de Belltall), un prevere (de Sarral), un escrivent (de Montblanc), un forner (de l'Espluga) i un captaire (de l'Espluga).

Distribució professional dels emigrants de la Conca de Barberà a Valls (1881-1884)

Sector Secundari (9)

Indústria

-Blanquer:	1
-Teixidor:	1

Artesanat

-Boter:	1
-Espardenyer:	1

Construcció

-Paleta:	2
----------	---

-Peó paleta:	1
-Peó caminer:	2
<i>Sector Terciari (7)</i>	
-Metge:	1
-Prevere:	1
-Escrivent:	1
-Forner:	1
-Propietari:	2
-Pobre:	1
Total:	16

Els cònjuges dels migrants

Sobre els llocs de naixença dels marits de les emigrants, tres quartes parts són del Camp de Tarragona (77,3%) i dins d'aquest territori, més de la meitat de la ciutat de Valls (65,5%), és a dir que les dones prefereixen cercar parella en el lloc de destinació, només un 10,6% són de la mateixa Conca, de la resta, tot i ser d'altres indrets, és possible que alguns els coneguessin a Valls. De matrimonis conques esmentar a un sabater de Montblanc, un pagès de Prenafeta, un pagès de Solivella i un confiter de Pontils.

Naturalesa dels esposos de les emigrants de la Conca de Barberà a Valls segons el padró de 1880

El Camp de Tarragona (58)

-Aiguamúrcia:	1
-Alió:	2
-Alcover:	4
-La Plana:	1
-Cambrils:	1
-Els Garidells:	1
-El Pla de Santa Maria:	1
-Riudoms:	1
-Vallmoll:	2
-Valls:	38
-Fontscaldes:	1
-Masmolets:	1
-Picamoixons:	2
-Vilabella:	1
-La Selva del Camp:	1

La Conca de Barberà (8)

-Belltall:	1
-Montblanc:	1
-Montbrió de la Marca:	1
-Lilla:	1

-Prenafeta:	1
-Pontils:	1
-Ollers:	1
-Solivella:	1
<i>Muntanyes de Prades (3)</i>	
-La Febró:	1
-Mont-ral:	1
-La Riba:	1
<i>Terres de l'Ebre (2)</i>	
-Freginals:	1
-Tortosa:	1
<i>Altres (4)</i>	
-Castelló de Farfanya:	1
-Igalada:	1
-Ivars d'Urgell:	1
-Juneda:	1
Total:	75

En el sexe oposat, els esposos segueixen la mateixa tendència en emparellar-se, un 78,4% es casen amb dones camptarragonines i dins aquest percentatge un 62,5% són vallenques, per altra banda un 13,7% de conquenques.

Naturalesa de les mullers dels emigrants de la Conca de Barberà a Valls segons el padró de 1880

<i>El Camp de Tarragona (40)</i>	
-Alió:	2
-La Plana:	1
-Cabra del Camp:	1
-Els Garidells:	1
-El Pla de Santa Maria:	1
-El Pont d'Armentera:	1
-Puigpelat:	1
-Reus:	2
-Rodonyà:	1
-Vallmoll:	1
-Valls:	25
-Fontscaldes:	1
-Picamoixons:	2
<i>La Conca de Barberà (7)</i>	
-Blancafort:	1
-Montblanc:	1
-Ollers:	1

-Pontils:	1
-Solivella:	2
-Vilaverd:	1
<i>Muntanyes de Prades (3)</i>	
-Mont-ral:	1
-La Riba:	1
-Vallclara:	1
<i>Altres (1)</i>	
-Mallorca:	1
-Total:	51

Sobre la dedicació dels marits de les migrants de la Conca de Barberà és molt equilibrada, entorn una tercera part per cada sector econòmic, el primari representa el 38,6%, la majoria dels cònjuges pagesos són del terme municipal de Valls, (inclosos els nuclis de Fontscaldetes, Masmolets, Picamoixons), o de propers (Alió, la Plana i Vilabella), amb alguns camperols conquencs (Ollers, Prenafeta i Solivella), el marit pastor és dels Garidells i el ramader de Valls. El sector secundari (31,3%), aplega sobretot a obrers de la indústria, teixidors, (tres quartes parts de Valls, la resta d'Alcover, Vallmoll i Igualada), blanquers (de Valls), tintorers (la Riba i Valls) i amb un sol membre un paperer (d'Alcover), un serrador (de Mont-ral) i un moliner (de Juneda); d'esposos artesans n'hi ha una setena, en el metall dos serrallers (La Selva del Camp i Valls), un calderer (Castelló de Farfanya), un ferrer (de Lilla), en la construcció un emblanquinador (d'Albà), un paleta (de Valls) i un fuster (de Valls), en el ram del calçat un espadenyer (de Cambrils) i un sabater (de Montblanc). Els esposos del sector terciari (24,1%) treballen en múltiples oficis, en el comerç a dos confiters (el Pla de Santa Maria i Pontils), un dependent (de Valls), un forner (de la Febró) i dos tractants de bestiar (Tortosa i Valls). En el transport s'anoten tres traginers (de Valls, l'Espluga de Francolí i Freginals), un carreter vallenc i un conductor alcoverenc. Per acabar, en els serveis a un escriptent i en el col·lectiu dels rendistes, un propietari, ambdós vallencs.

Professions dels esposos de les emigrants de la Conca de Barberà a Valls segons el padró de 1880

<i>Sector Primari (32)</i>	
-Pagès:	30
-Pastor:	1
-Ramader:	1
<i>Sector Secundari (26)</i>	
<i>Indústria</i>	
-Blanquer:	2
-Moliner:	1
-Paperer:	1
-Serrador:	1
-Teixidor:	10
-Tintorer:	2
<i>Artesanat</i>	
-Calderer:	1

-Espardenyer:	1
-Ferrer:	1
-Fuster:	1
-Sabater:	1
-Serraller:	2
<i>Construcció</i>	
-Emblanquinador:	1
-Paleta:	1
<i>Sector Terciari (20)</i>	
<i>Comerç</i>	
-Adroguer:	1
-Confiter:	2
-dependent:	1
-Forner:	1
-Tractant de bestiar:	2
<i>Transport</i>	
-Carreter:	1
-Conductor:	1
-Traginer:	3
<i>Serveis</i>	
-Escrivent:	1
<i>Rendistes</i>	
-Propietari:	1
No consta:	6
Total:	83

Els fills dels migrants

D'una forma similar amb les estadístiques de la naturalesa dels consorts dels emigrants, els seus fills majoritàriament neixen al Camp de Tarragona (74%), on de nou destaca la ciutat de Valls (un 77,7% del Camp), un element que ens pot fer pensar en l'arrelament i la voluntat de residència, sempre condicionat a la possibilitat de treball del cap de casa i família, de la resta, un 20% són naturals de la Conca, és a dir que es desplacen junt amb els pares, d'altra geografia trobem a un prevere nat a les Muntanyes de Prades (Farena), un a l'Anoia (fill d'un teixidor) i un al Penedès.

Lloc de naixement dels fills dels emigrants conques a Valls segons el padró de 1880

El Camp de Tarragona (37)

-Alcover:	1
-La Plana:	1
-Bràfim:	1
-Figuerola del Camp:	1
-Reus:	1

-Tarragona:	1
-Valls:	28
-Masmolets:	1
-Picamoixons:	2
<i>La Conca de Barberà (10)</i>	
-Montblanc:	1
-Lilla:	1
-Ollers:	3
-Sarral:	2
-Solivella:	1
-Vilaverd:	1
-Vimbodí:	1
<i>Muntanyes de Prades (1)</i>	
-Mont-ral:	1
<i>Altres (2)</i>	
-Bellvei del Penedès:	1
-Igalada:	1
Total:	50

Observació: Sols hem comptat un fill per població de cada parella.

L'ocupació dels fills difereix a la dels seus pares, el sector primari és residual (4,3%), amb un únic pagès, guanya amb escreix el sector secundari (78,3%), segueix el terciari (17,4%), és a dir, la descendència dels emigrants s'ha adaptat a l'economia de la ciutat d'acollida, fills de pagesos i vídues entren en l'artesanat i la indústria, encara que hi ha famílies que es mantenen en el mateix sector.

Professions dels fills dels emigrants conquecs a Valls segons el padró de 1880

<i>Sector Primari (1)</i>	
-Pagès:	1
<i>Sector Secundari (18)</i>	
<i>Indústria</i>	
-Blanquer:	2
-Teixidor:	6
-Tintorer:	3
<i>Artesanat</i>	
-Espardenyer:	3
-Fuster:	1
-Llauner:	1
-Paleta:	1
-Sabater:	1
<i>Sector Terciari (4)</i>	
-Dependent de comerç:	1
-Forner:	1

-Propietari:	1
-Prevere:	1
Total:	23

Els itineraris dels migrants

El padró d'habitants en ocasions anota el trasllat a d'altres indrets, gairebé la meitat es dirigeixen a la demarcació de Barcelona (47%), on destaca la seva capital, una tercera part retornen al lloc d'origen (33,5%) i la resta prefereixen una altra localitat camptarragonina (19,5%).

Migracions posteriors dels conyuens empadronats a Valls (1880)

Demarcació de de Barcelona (17)

-Barcelona:	13
-Sabadell:	2
-Vilanova i la Geltrú:	2

El Camp de Tarragona (7)

-Bràfim:	4
-Vallmoll:	3

La Conca de Barberà (12)

-Montblanc:	7
-Vilaverd:	5
Total:	36

Gràcies al buidatge fet dels matrimonis de les diferents parròquies de Valls (apèndix 3), podem conèixer quants anys trigaven els emigrants a casar-se en cas de ser fadrins, en el cas de les dones i en una mostra de deu casos de majors de 25 anys en arribar a Valls, la mitjana és 2,8 anys i en una mostra de sis homes de similar edat, la mitjana és de 4,5, és a dir les dones migrants s'emparellaven més aviat que els homes. Segons els estudis d'Enriqueta Camps, en la primera meitat del segle XIX, una de cada tres o quatre famílies rurals havia de tenir un parent proper a la ciutat, en la segona meitat ja serien totes, a més entre 1857-1877 calcula que entre un 19-20% dels naixements rurals es destinaven a l'emigració.¹²

Som conscients que la font que hem utilitzat, els padrons municipals, no ens informa del treball infantil, ni del femení, caldrà seguir investigant.

Notes:

*Agraeixo la col·laboració d'Armand Grau Puig en la confecció de les estadístiques generals.

- 1.- Antonio Fernández Barbero, "La població del partit judicial de Valls a la segona meitat del segle XIX: els censos de població de 1877 i 1887", *XXXV Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos de Catalunya*, Valls, 1989, vol. III, p. 77-93.
- 2.- "Premsa valenciana del segle XIX. *El Tejedor*", *Quaderns de Vilaniu* (Valls), 6 (1984), p. 3-29.
- 3.- *El Pla contra la Muntanya. La crisi de la indústria tèxtil del Pla i la colonització fabril de la Muntanya (1874-1904)*, Lleida, 2003, p. 30 i 34.
4. *Història econòmica de Valls. Valls i la seva història*, Valls, 2010, vol. V, *Segle XIX*, p. 35-43.

- 5.- Josep Martí Baiget, "31 de gener de 1883. L'arribada del ferrocarril a Valls a través de la premsa barcelonina", *Quaderns de Vilaniu* (Valls), 2 (1982), p. 79-96.
- 6.- Marc Badia Miró, "La indústria a la Conca del Gaià mitjà a la meitat del segle XIX", *La Resclosa* (Vila-rodona), 12 (2008), p. 83-94. Precisament la capital de la Baixa Segarra mantindrà fins ben entrada la centúria següent l'activitat tèxtil, Conrad Ferrer Pomés, "La indústria tèxtil a Santa Coloma de Queralt", *Recull*, (Santa Coloma de Queralt), 8 (2003), p. 93-103.
- 7.- Armand Grau Puig-Josep M. Grau, "Immigració del Sud de Catalunya a la ciutat de Terrassa (1871)", *Estudis de Constantí* (Constantí), 34 (2018), p. 95-113.
- 8.- Josep M. Grau, "Migracions internes de l'Alt Camp en el segle XIX: d'Alcover a Valls (II) i les Muntanyes de Prades", *Butlletí del Centre d'Estudis Alcoverencs* (Alcover), 123 (2016), p. 15.
- 9.- "Migracions internes de l'Alt Camp en el segle XIX: d'Alcover a Valls (II) i les Muntanyes de Prades", *op. cit.* p. 17-18.
- 10.- Maria Valls, "Els primers treballadors del tèxtil a Molins de Rei (1852-1858)", *Materials del Baix Llobregat*, 18 (2012), p. 51-56.
- 11.- "Migracions internes de l'Alt Camp en el segle XIX: d'Alcover a Valls (II) i les Muntanyes de Prades", *Butlletí del Centre d'Estudis Alcoverencs* (Alcover), 123 8 (2016), p. 13-41.
- 12.- "Urbanización y migraciones internas durante la transición al sistema fabril; el caso catalán", *Revista de Demografía Histórica* (Madrid), vol. 8, núm. 2 (1990), p. 73-96.

Apèndix Documental:

1. Emigrants de la Conca de Barberà a Valls segons el padró de 1880

Conca estricta

Barberà de la Conca

- Josepa Andreu Calbet, n. 1841, ea. 19 (1860), casada amb un adroguer de Vallmoll (Francesc Cisterer).
- Rosa Esplugues, n. 1855, ea. 23 (1878), casada amb un pagès d'Alió (Miquel Plana).
- Pere Esteve, teixidor, n. 1846, ea. 18 (1864), la seva esposa era de Vallmoll.
- Rosa Poblet Fontanals, v. n. 1821, ea. 49 (1870), convivia amb una filla valenca (1861), casada amb un pagès vallenc (Joan Massoni).
- Maria Vallès Moix, n. 1854, (filla de Joan, pagès i Antònia), el 1876 es casa amb un traginer de Freginals-El Montsià, (Antoni Castells Subirats), el 1882 ambdós marxen a Barcelona.

Ollers

- Maria Civit, n. 1840, casada amb un pagès vallenc (Ramon Ponts).
- Rosa Civit Abelló, n. 1820, ea. 58 (1878), vídua de Francesc Escoter.
- Tomàs Escoter Civit, pagès, n. 1855, ea. 23 (1858), fill de l'anterior.
- Francesca Civit Santacana (filla d'Hilari, pagès i Josepa), n. 1848, ea. 25 (1873), el 1875 es casa amb un pagès de Belltall (Ll. Ferrer), en el padró municipal consta que és natural de Belltall, però el registre parroquial deix clara la seva naixença a Ollers).
- Joan Civit Santacana, peó paleta, n. 1835, ea. 34 (1869), la seva muller era d'Alió (Josefina Ponts).
- Ramon Civit Ponts, n. 1864, ea. 5 (1869), fill dels anteriors.
- Joan Civit Ponts, n. 1866, ea. 3 (1869), germà de l'anterior.
- Raimunda Escoter, n. 1850, casada amb un pagès d'Alió (Pau Ponts).

-Rosa Sabater, n. 1839, ea. 15 (1854), casada amb un tintorer de Valls (Pere Sales), a Valls tenien un fill d'ofici sabater (1857).

-Antònia Sants, vídua Salvador Serra, n. 1837, ea. 43 (1877), convivia amb els fills.

-Jaume Serra Sants, blanquer ("*curtidor*"), n. 1862, ea. 15 (1877), fill de l'anterior.

-Joan Serra Sants, n. 1867, ea. 10 (1877), germà de l'anterior. El 1882 tota la família marxa a Barcelona.

Blancafort

-Rosa Baltà Llurba, n. 1854, ea. 20 (1874), el 1874 es casa amb un forner de la Febró (Francesc Llord Oliver), tenien un fill vallenc (1879).

-Pere Batet Pallejà, moliner, n. 1831, la seva esposa era reusenca (Maria Pàmies), tenien tres fills a Alcover i dos a Valls.

-Pere Bonet, mosso pagès, n. 1859, ea. 19 (1878), treballava per un pagès de Fonstcaldes.

-Caietana Callau Ferran, s. minyona, n. 1868, ea. 10 (1878), servia a casa d'un forner de Santa Coloma de Queralt.

-Marina Martí Albareda (filla de Miquel i Teresa), n. 1853, ea. 1 (1854), el 1876 es casa amb un vidu pagès vallenc (Isidre Molà Fàbregues).

-Josep Masalles, fogoner, n. 1848, ea. 27 (1875), la seva esposa era vallenca (Colombina Reverter).

-Isidre Miret Martí, pagès, n. 1810, ea. 30 (1840), casat amb Maria Graioles Llurba (morta el 1883).

-Bonaventura Miret Graioles, n. 1839, ea. 23 (1862), casada amb un blanquer de Valls (Joan Sabater). El 1876 una germana seva, Maria) es casava amb Josep Cases Saigí, teixidor, de Valls, vidu de Josepa Llurba.

-Ramon Moix Cabestany, blanquer, n. 1862, ea. 2 (1864), el seu pare era un pagès de Valls (Ramon M. Anglès).

-Antoni París Llurba, forner, n. 1851, ea. 27 (1878), el 1880 es casa amb una vallenca (Francesca Queraltó, vídua de Joan Bofarull).

-Maria Rigualt Prats, v. n. 1812, ea. 48 (1860), vivia a la llar d'un matrimoni, on la dona era de Vimbodí.

-Pasquala Sanahuja Fonoll, filla d'un pagès (Antoni), n. 1856, ea. 12 (1868), casada el 1869 amb un pastor-pagès vallenc (Pere Romeu Tardiu), tenien dos fills a Valls (1873-1875).

-Isabel Saumell Boldú, (el seu pare era de Montblanc i la mare de Blancafort), n. 1850, ea. ea. 15 (1865), el 1872 es casava amb un pagès de Belltall (Francesc Miró Espinac), el 1880 tenien un fill a Valls.

-Magdalena Vidal Oliveres, (filla de Miquel i Antònia) n. 1840, ea. 30 (1870), el 1874 es casa amb un pagès vallenc (Rafael Parès).

L'Espluga de Francolí

-Antònia Agustini Nuet, n. 1834, ea. 20 (1854), casada amb un calderer de Castelló de Farfanya (Josep Aguilar).

-Maria Amigó Martí, minyona, n. 1831, ea. 49 (1880), servia a casa d'un metge vallenc (Joan Morató), feia tres mesos de la seva arribada a la ciutat.

-Maria Bernat Salat, n. 1820, casada en segones núpcies el 1879 amb un espardenyer de Cambrils (Ramon Oliver Vidal), aquest arribat el 1840, ella era filla d'un pagès (Pere) i s'havia casat en primeres núpcies amb Josep Vilà.

-Jaume Casares Rabassó, espardenyer, n. 1835, ea. 25 (1860), casat amb una vallenca (Rosa Fontanilles).

- Maria Folc Balcells, minyona, s. n. 1858, ea. 19 (1877), servia a casa d'un advocat nat a Tarragona (Ramon Coll Baldric), amb ella hi treballava una altra criada, aquesta de Figuerola del Camp.
- Raimunda Lladó Capdevila, n. 1821, ea. 16 (1837), estava casada amb un escriptor vallenc (Josep Rodon Soler).
- Mercè Martí Cantí, v. minyona, n. 1846, servia a casa d'una propietària val·lenca (Maria Bassa, vídua de Francesc Valentí).
- Magdalena Quadrat, n. 1830, ea. 10 (1840), casada amb un pagès vallenc (Joan Boronat), a Valls tenien un fill pagès (1866).
- Engràcia Rigual, n. 1851, casada amb un teixidor vallenc (Josep Bonet), a Valls tenien un fill (1874).
- Teresa Roig Franquet, n. 1840, ea. 21 (1861), casada el 1870 amb un teixidor vallenc (Antoni Fàbregues Batalla).
- Magdalena Roig Franquet (filla de Ramon, pagès i Eulàlia), n. 1859, el 1876 es casa amb un teixidor vallenc (Andreu Bofarull Genius).
- Joan Rull Martí, taverner, n. 1844, ea. 33 (1877), la seva muller era d'Alió.
- A. Toda, n. 1852, ea. 1 (1853), era filla d'un teixidor de Siurana de Prades arribat a Valls el 1867.
- Raimunda Vidal Miquel, n. 830, ea. 14 (1844), casada amb un pagès vallenc (Ramon Tondo Ballart), el 1861 tenien un fill a Valls.
- Josepa Virgili Rosselló, minyona, s. n. 1812, servia a la casa d'un prevere vallenc.
- Maria Vives, n. 1834, ea. 38 (1872), casada amb un serrador de Mont-ral (Joan Robert).

Montblanc

- Francesca Agustí Ferrer, n. 1828, ea. 27 (1855), casada amb un serraller vallenc, a Valls tenien un fill (1859).
- Ramon Bages Guàrdia, teixidor, n. 1832, ea. 20 (1852), la seva muller era de Mallorca.
- Maria Bages, n. 1835, ea. 25 (1860), casada amb un teixidor d'Alcover (Valentí Royo Talleda).
- Antoni Barberà Casanoves, n. 1823, ea. 17 (1840), casat amb una val·lenca (Maria Genius).
- Joan Barrot Gai, sabater, n. 1817, ea. 37 (1854).
- Francesca Roset, n. 1830, ea. 24 (1854), muller de l'anterior.
- Antònia Roset, n. 1864, ea. 10 (1874), familiar de l'anterior amb la qual convivia.
- Joan Batalla González, paleta, s. n. 1821, ea. 0 (1859), el seu pare era un pagès de Valls. El primer tenia una germana val·lenca nascuda el 1816, que residia a Barcelona.
- Josep Català Rosselló, ramader, n. 1822, ea. 33 (1855), la seva esposa era dels Garidells (Raimunda Carreter).
- Teresa Cendrós Rosselló, (filla de Joan i Antònia), n. 1854, casada el 1875 amb un paperer d'Alcover (Josep Mercader Gibert).
- Isidre Mercader Cendrós, n. 1877, fill de l'anterior.
- Josep Dalmau Rosselló, barber, n. 1841, ea. 24 (1865), la seva esposa era de Valls (Rosa Batalla).
- Narcís Domingo, sabater, n. 1840, ea. 38 (1878), la seva muller era de Cabra del Camp (Paula Rovira).
- Serafina Escoter Vallverdú, v. n. 1835, ea. 42 (1877), amb ella hi convivia un fill tintorer nat a Figuerola del Camp, arriben plegats.
- Pau Escuder Ximénes, tractant de mules, n. 1835, ea. 21 (1856), la seva esposa era val·lenca (Francesca Escuder), ambdós eren d'ètnia gitana, un dels seus fills vivia a Reus.

- Maria Escuder, n. 1857, ea. 22 (1879), casada amb un tractant de bestiar natural de Tortosa (Josep Bordes Ximénes), el darrer arribat el 1855.
- Joan Ferrer Cartanyà, pagès, n. 1851, ea. 21 (1872), la seva esposa era de la Riba (Francesca Oller), arribada a Valls el 1856, a la ciutat tenien dos fills (1873-1877).
- Joan Pentinat Martí, n. 1866, ea. 10 (1876).
- Francesca Roset, n. 1830, ea. 24 (1854).
- Antònia Roset, n. 1864, ea. 10 (1874).
- Joan Llopis, n. 1850, amb ell hi vivia un fill vallenc teixidor (Francesc Ll. Briansó), el 1882, ambdós es donen de baixa per domiciliar-se a Barcelona.
- Josepa Paula, n. 1861, ea. 19 (1880), casada amb un conductor d'Alcover, feia sis mesos de la seva arribada.
- Manuel Pujol Castanyer, xocolater, n. 1843, ea. 17 (1860), casat el 1870 amb una vallenca (Maria Manyer Fontanilles), filla d'un teixidor.
- Josepa Queraltó, n. 1846, ea. 26 (1872), vídua de Carles Roca, tenia tres fills nats a Valls (1868-1879), un dels quals fuster. El 1884 tots tornen a Montblanc.
- Josepa Roig Esplugues, v. n. 1840, ea. 33 (1873).
- Antònia Rosselló Escoter, n. 1846, ea. 22 (1868), filla de Josep, moliner de l'Espluga de Francolí i de Teresa, de Rojals, el 1871 es casa amb un moliner de Juneda (Francesc Espasa Cortacans).
- Josep Rudó, s. n. 1850, ea. 20 (1870), el seu pare era un blanquer de Vilafranca del Penedès.
- Antònia Trencs Capdevila, n. 1866, ea. 4 (1870), la seva mare era de Vilafranca del Penedès.
- Josep Vaquer Guàrdies, teixidor, n. 1826, ea. 24 (1850).

La Guàrdia dels Prats

- Maria Mestres Rosselló (filla de Joan i Quitèria), n. 1852, ea. 14 (1866), el 1878 es casa amb un serraller de la Selva del Camp, Andreu Oller Rabassa, vidu de Francesca Fortuny, arribat a Valls el 1856.
- Bonaventura Sales Soler, n. 1866, soltera.
- Maria Vila, minyona, s. n. 1845, servia a casa d'un prevere vallenc (Ramon Serra Huguet).

Lilla

- Mercè Camell Miquel, n. 1858, ea. 14 (1867), casada amb un carreter de Valls (Josep Contijoc, el padró Puntijoc).
- Josep Contijoc Camell, s. n. 1878, fill dels anteriors.
- Josep Català Cartanyà, n. 1845, ea. 32 (1877), el seu pare era un pagès vidu vallenc.
- Jaume Català Cartanyà, pagès, n. 1851, ea. 28 (1879), la seva esposa era de Fontscaldes.
- Salvador Català Cartanyà, pagès, n. 1854, ea. 23 (1877), germà de l'anterior, la seva esposa era del Pla de Santa Maria (Maria Domingo).
- Joan Català Cartanyà, n. 1856, ea. 21 (1877), germà de l'anterior.
- Jaume Català Esplugues, n. 1858, el seu pare era un pagès de Valls.
- Francesc Contijoc Cendrós, pagès, de pare de Lilla (Josep) i mare de Montblanc (Llúcia) n. 1841, ea. 37 (1878), el 1874 es casa amb Magdalena Saperes Grau, de pare de Picamoixons i mare de Cabra, el 1881 marxen a Montblanc.
- Maria Cortès, n. 1843, estava casada amb un pagès de Fontscaldes.
- Maria Cortès Ferrer, (filla de Joan, pagès i Teresa), n. 1845, ea. 15 (1860), casada amb un pagès vallenc (Francesc Mateu Llorac, vidu d'Antònia Domènec).

- Rosa Cortès, n. 1830, ea. 24 (1854), el seu marit era de Picamoixons (Jaume Bella Escarrer), en aquest veïnat on vivien, hi nasqueren dos fills (1864 i 1867).
- Rosa Cortès, n. 1850, ea. 22 (1872), casada amb un pagès de Valls (Pau Pàmies Badia).
- Pere Cortès Janer, pagès, n.1840, habitava a Picamoixons amb la seva esposa (Francesca Figuerola), natural d'aquest agregat vallenc.
- Joan Cortès Oller, espardenyer, n. 1838, ea. 20 (1858), la seva muller era vallenca (Josepa Domènec).
- Maria Gavarró Contijoc (filla de Josep i Maria), n. 1849, ea. 24 (1873), el 1873 es casa amb un pagès vallenc (Francesc López).
- Llúcia Girons Andreu, n. 1830, ea. 29 (1859), casada amb un pagès de Picamoixons (Jaume Bigorra Cortada), en aquest darrer lloc on vivien, el 1864 hi naixia un fill.
- Francesca Magrinyà, n. 1816, ea. 34 (1850), casada amb un alcoverenc (Josep Barberà Casanoves).
- Joan Barberà Magrinyà, teixidor, n. 1841, ea. 9 (1850), fill dels anteriors.
- Simó Martí Rodon, ferrer, n. 1850, ea. 14 (1864), la seva esposa era de Vilaverd (Francesca Oller Poblet), tenien un fill vallenc (1880).
- Pere Mestres Santaló, barber, n. 1855, el 1878 es casa amb Maria Dilla Llopis, de Valls, era fill de Pere, barber de Peramola i Magdalena, de Bràfim.

Prenafeta

- Ramon Garriga, pagès, n. 1840, habitava al nucli de Masmolets.
- Ramona Ballart, n. 1840, muller de l'anterior, a Masmolets tenien quatre fills (1861-1870).
- Josepa Macip Esplugues, ea. 10 (1860), casada amb un pagès vallenc (Joan Batalla).
- Josep Mateu Campanera (fill de Pere i Tecla), pagès, n. 1830, ea. 30 (1860), un germà seu va nèixer a Puigpelat (1828). El primer el 1871 es casa a Valls amb Maria Saleses Dalmau, de Puigpelat.
- Antònia Montalà, n. 1848, ea. 20 (1868), el 1868 es casa amb un pagès de Masmolets (Francesc Gibert Figuerola), on vivien.
- Pere Sabater Mestre, n. 1821, ea. 58 (1879), la seva muller era de Rodonyà.
- Joan Sabater Mestre, confiter, n. 1825, ea. 29 (1854), la seva muller era vallenca (Teresa Benages), el 1878 una filla seva (Teresa S. B.), de Valls, es casa a Valls amb Joaquim Baró Bertran, adroguer vallenc. El 1876 sabem que a Valls hi vivia Ramon Montserrat Sabater, confiter d'Alió, de pare propietari d'Alió i mare de Prenafeta (Maria).
- Teresa Solanes Blai, n. 1810, ea. 44 (1854).

Rocafort de Queralt

- Francesca Civit, n. 1853, ea. 21 (1874), natural de de Biure, veïna de Valls, filla d'Antoni, de les Piles i Josepa, de Guialmons, els dos habitants a Rocafort Queralt, el 1879 es casa amb un pastor dels Garidells (Josep Ferrer Damunt), arriben plegats, el 1880 tenien un fill a Valls, més tard el 1885 la família marxa a Vallmoll.
- Maria Miró Estevet, s. n. 1830, ea. 32 (1862).
- Rosa Miró Estevet, s. n. 1832, ea. 30 (1862), germana de l'anterior.
- Maria Moncosí, n. 1822, casada amb un propietari vallenc (Antoni Homs), a Valls hi nasqueren dos fills, un dependent de comerç (1850) i un altre estudiant (1868), que residia a Barcelona.

Rojals

- Maria Andreu Vallverdú, minyona, n. 1860, servia a casa d'un procurador vallenc (Josep Garriga), el 1883 canvia de casa i passa a la de Tomàs Dasca.

-Maria Escoter Roig (filla de Joan i Maria, pagesos), n. 1825, ea. 15 (1840), el 1871 es casa amb un emblanquinador de l'Albà (Aiguamúrcia), de nom Antoni Virgili, vidu de Rosa Llorac, aquesta de Santa Coloma de Queralt.

-Francesc Oller Escoter, paperer, n. 1818, ea. 39 (1857), la seva esposa era de Mont-ral (Maria Vallverdú), a Valls tenien dos fills espardenyers: Francesc (1856) i Josep (1858).

-Maria Pàmies, n. 1840, ea. 33 (1873), casada amb un pagès de la Plana del Samontà (Antoni Català), en aquest veïnat tingueren set fills (1865-1880), la família vivia a Picamoixons.

Sarral

-Maria Carbonell, vídua Bonet, n. 1820, ea. 33 (1853).

-Pere Duc, pagès, n. 1825, ea. 10 (1835), la seva muller era de Valls.

-Joan Gilabert Escofet, n. 1869, era un fill de les primeres núpcies d'un mestre de primeres llestres de Reus.

-Maria Giró Lloses, estudiant, n. 1872, ea. 7 (1879), vivia al carrer dels Caputxins.

-Josep Grau Roca, paleta, n. 1811, ea. 41 (1852), casat amb una vallenca.

-Agustí Grau Roca, revenedor, n. 1821, casat amb una vallenca (Paula Vives), tenien un fill teixidor.

-Francesc Grau Roca, llauner, v. n. 1823, ea. 32 (1855), vivia amb una filla vallenca, nascuda el 1858, era germà de l'anterior.

-Jaume Grau Torroja, blanquer, n. 1847, ea. 7 (1854), casat amb una vallenca.

-Caterina Guarro, n. 1860, minyona (?), estava a casa d'un propietari vallenc.

-Maria Miró Lloses, n. 1872, ea. 5 (1877), vivia amb la seva mare vídua vallenca.

-Josep Miró Lloses, n. 1876, ea. 1 (1877), germà de l'anterior.

-Antoni Ponts Alcover, barber, n. 1818, ea. 12 (1830), mort el 1883, havia estat casat amb una vallenca (Teresa Amat), una filla seva Rosa, el 1879 s'esposava amb Joan Jover Porta, blanquer de Valls.

-Josep Potau Carbonell, paleta, n. 1838, ea. 2 (1840), la seva dona era vallenca.

-Josepa Vadrí Miquel, casada amb un fuster vallenc (Domènec Cases).

-Maria Cases Vadrí, n. 1880, filla del matrimoni anterior.

-Josep Vinader Mateu, blanquer, n. 1843, ea. 17 (1860), la seva muller era de Reus (M. Lluïsa Freic).

Montbrí de la Marca

-Antònia Vilà Vives, n. 1851, el 1873 es casa amb un teixidor de Valls (Rafael Cendrós), el pare d'ella era un pagès de Vallespinosa (Pere) i la mare de Blancafort (Rosa).

-Rosa Vives, n. 1810, casada amb un pagès vallenc (Francesc Cendrós), el 1853 a la ciutat tenien un fill que seria teixidor.

Solivella

-Maria Estivill Sardà, n. 1855, ea. 24 (1879), casada amb un pagès de Vilabella (Josep Blanc), tenien un fill a Bràfim (1878) i un a Valls (1880), el 1882 es traslladen a Bràfim.

-Magí Palau Garcia, pagès, n. 1825, ea. 33 (1858).

-Maria Iglésies, n. 1827, ea. 31 (1858), muller de l'anterior.

-Francesc Palau Iglésies, tintorer, n. 1855, ea. 3 (1858), fill de l'anterior. El 1877 una germana seva (Magdalena) es casava a Valls amb Antoni Anglès Sales, de Vallclara.

-Magí Sants Miret, blanquer, n. 1816, ea. 10 (1826), casat amb una vallenca (Caterina Jover), el 1870, un fill seu d'ofici teixidor, es casa amb Maria Fàbregues Magrinyà, de Valls.

Valldara

-Antoni Anglès Sales, espardenyer, n. 1850, ea. 23 (1873), el 1877 es casa amb Magdalena Palau Iglésies, de Solivella.

Vilaverd

- Maria Cartanyà Òdena, minyona, s. n. 1860, a casa d'un forner vallenc.
- Joan Cartanyà Solà, pagès, n. 1850, ea. 29 (1879), la seva esposa era del Pont d'Armentera. El setembre de 1880 emigren a Sabadell.
- Maria Català Folc, n. 1850, ea. 26 (1876), casada amb un tintorer de la Riba (Josep Ventura Pàmies), el 1885 ambdós emigren a Vilanova i la Geltrú.
- Teresa Cavaller, v. n. 1840, ea. 11 (1869), vivia amb dues filles vallenques (Soler-Cavaller).
- Teresa Ferrer Andreu, n. 1853, casada amb un vallenc (Joaquim Badia Mateu).
- Maria Figuerola, n. 1820, ea. 30 (1850), vídua Francesc Olivar, traginer de l'Espluga de Francolí conviu amb un fill vallenc d'ofici llauner (1847), a la primera el padró l'anota com espluguina, però el registre parroquial consta com a nascuda a Vilaverd. El 1872, una filla seva (Úrsula), es casa amb un espardenyer vallenc (Francesc Dalmau Güell), el 1874 el fill Francesc es casa a Valls amb Francesca Riber Monner i finalment el 1875 la filla Maria es casa a Valls per poders amb Ramon-Mariano Aznar Javier, capità d'infanteria, nat a Osca.
- Maria Moncosí Esteve, v. n. 1829.
- Josepa Oller, n. 1850, ea. 26 (1876), casada amb un teixidor vallenc.
- Francesca Oller Poblet, n. 1855, ea. 23 (1878), casada amb un ferrer de Lilla (S. Martí).
- Josepa Rossell, n. 1840, ea. 28 (1868), casada amb un teixidor de Vallmoll (Isidre Gibert).
- Jaume Torres Janer, confiter, n. 1861, ea. 10 (1871), el seu pare era un confiter del Pla i la seva mare de Pontils, el 1882 passen a domiciliar-se a Vilaverd.
- Dolors Torres Janer, n. 1864, ea. 7 (1871), germana de l'anterior.

Vimbodí

- Maria Camps Minguell, n. 1847, ea. 7 (1854), casada amb un dependent de comerç de Valls (Magí Badia), amb ells hi convivia una vídua de Blancafort (Maria Rigualt Prats).
- Alberta Gassió Domingo, v. n. 1840, ea. 36 (1876).
- Josep Rovira Gassió, espardenyer, n. 1862, fill de l'anterior (el pare d'ell era un calessor d'Alguaire).
- Francesc Foraster Pàmies, fuster, n. 1831, ea. 25 (1856), la seva dona era vallenga (Maria Mateu).
- Antònia Roig Huguet, n. 1861, casada amb un vallenc (Rafael Martí Santromà).

Baixa Segarra**Biure**

-Antoni Montagut Badia, espardenyer, n. 1851, ea. 26 (1877), casat amb una vallenga (Rosa Bellver).

Conesa

- Engràcia Conesa Gomà, v. n. 1822, convivia amb un fill vallenc blanquer (1843).
- Antònia Ferrer Civit, minyona, n. 1855, servia a casa d'un vidu corder vallenc.
- Maria Macip, minyona, s. n. 1856, ea. 18 (1850), servia a casa d'un propietari de Bellpuig d'Urgell (Ramon Ponts Ponts).
- Antònia Moncosí Ubac, (filla de Ramon i Antònia) n. 1854, ea. 19 (1873), el 1878 es casa amb un paleta vallenc, (Josep Bertran Queixal), el mateix any tenien un fill a Valls.

-Coloma Vallbona, n. 1830, ea. 15 (1845), casada amb un ramader vallenc (Esteve Fàbregues), a Valls tenien dos fills (1862-1864).

Forès

-Josepa Amill Reig, n. 1849, casada amb un pagès vallenc (Rafael Parès).

-Maria Puig Miret, n. 1830, ea. 20 a. (1850), casada amb un blanquer de Valls (Joan Boleda), a la ciutat tenien dos fills (1864-1875).

-Felip Sabater Puig, blanquer, n. 1850, ea. 19 (1869), casat a Valls el 1873 amb Dolors Gual Bonet, de Puigpelat, filla d'un pagès, tenien un fill vallenc (1878).

Passanant

-Francesca Roca Roca, n. 1861, ea. 12 (1873), casada el 1879 amb un pagès vallenc (Pau Soler Bonet), en el seu casament actua de testimoni un blanquer d'Ollers habitant a Valls (Jaume Serra).

Belltall

-Pere Delgado Valls, cadirer, el seu pare era de Ribera-roja d'Ebre (Josep) i la seva mare de Nalec (Marta), n. 1840, ea. 11 (1851), la seva esposa era val·lenca, a la capital de l'Alt Camp tenien dos fills, el 1884 marxen a Barcelona. El primer tenia un germà (Antoni), d'ofici blanquer, que el 1872 es casava a Valls (Serafina Huguet Domingo).

-Llorenç Ferrer Salvador, pagès (la seva mare era de Solivella), n. 1848, ea. 25 (1873), es casa el 1875 amb una dona d'Ollers (F. Civit), el 1876 tenien una filla val·lenca.

-Maria Ferrer, n. 1845, casada amb un pagès d'Ivars d'Urgell (Isidre Duran), el 1870 tenien un fill a Bellvei del Penedès.

-Maria Janer, n. 1816, ea. 32 (1848), vivia amb una filla nascuda a Tarragona el 1859 (Josepa Cartanyà), el 1882 totes emigren a Barcelona.

-Antònia Mateu Santjoan, n. 1842, ea. 24 (1866), casada el 1875 amb un teixidor vallenc (Marià Amat, vidu Maria Benedicto), en el registre parroquial consta com a galoner.

-Francesc Miró Espinac, pagès, (la seva mare, Teresa, era de Solivella), n. 1845, ea. 23 (1868), el 1872 es casava amb Isabel Saumell, de Blancafort, el 1880 tenien un fill a Valls.

Glorieta

-Teresa Amenós, vídua d'un propietari de Farena (Josep Vilalta), n. 1822, ea. 26 (1848), convivia amb dos fills nats a Farena (Mont-ral, un era propietari i un altre prevere que exercia de vicari a Valls. El 1875 una altra filla (Rosa V. A.) es casa a Valls amb Josep Grau Pallàs, comerciant vallenc.

Les Piles

-Rosa Prous, n. 1835, ea. 7 (1842), casada amb un pagès vallenc (Ramon Clofent).

Pontils

-Maria Boada, minyona, n. 1860, ea. 18 (1878), servia a casa d'un notari d'Anglesola (Miquel Garriga).

-Antònia Bosc Fortuny, n. 1831, ea. 33 (1864), casada amb un teixidor vallenc (Josep Roura).

-Maria Calaf, n. 1837, ea. 41 (1878), el seu marit era de Riudoms (Sebastià Guinart).

-Jaume Ferrer Corbella, confiter, n. 1852, ea. 24 (1876).

-Teresa Roca, n. 1852, muller de l'anterior, a Valls tenien dos fills (1878-1879).

-Rosa Florensa Guasc, n. 1867, ea. 9 (1876).

-Josep Florensa Guasc, n. 1870, ea. 6 (1879), germà de l'anterior.

-Maria Janer Corbella, n. 1836, ea. 35 (1871), casada amb un confiter del Pla de Santa Maria (Jaume Torres Punsoda), tenien dos fills nascuts a Vilaverd. El 1882 tots es donen de baixa del padró per anar a viure a Vilaverd.

Sant Magí de la Brufaganya

-Antònia Segura Ferrer, n. 1852, ea. 20 (1872), casada amb un pagès vallenc, (Josep Tàsies), el 1877 tenien un fill a Valls.

Santa Coloma de Queralt

-Ramon Cortadelles Morera, forner, n. 1842, ea. 15 (1857), la seva esposa era de Valls.

-Àngel Cortadelles Morera, forner, n.1848, ea. 24 (1872), casat amb una vallenca (Marina Rossell).

-Bonaventura Llorac Franquesa, carreter, s. n. 1855.

-Bonaventura Sureda, n. 1832, ea. 31 (1863), casada amb un teixidor d'Igualada (Antoni Moncosí), tenien un fill a la capital de l'Anoia (1857).

-Raimon Vilà Boronat, tintorer, n. 1840, ea. 10 (1850), casat a Valls, on tenia un fill teixidor.

-Joan Vilà Vives, corder, n. 1844, casat amb una vallenca (Maria Dasca).

Segura

-Josepa Sabanés, n. 1854, casada amb un pagès vallenc (Pau Soler).

Vallespinosa

-Maria Sogues, v. n. 1824, ea. 28 (1852).

Vallfogona de Riucorb

-Antoni Martí Llobet, seller, n. 1842, ea. 22 (1860), casat amb Francesca Magrinyà de Martí, de Valls. Arxiu Comarcal de l'Alt Camp (ACAC), Fons Municipal de Valls, Padró d'habitants de 1880, sign. 1.325-1.330

Observacions: Els pobles agregats els hem incorporat darrera dels municipis on actualment s'integren, hi poden haver errors d'interpretacions de grafies dels cognoms per part de l'escriptent, nosaltres les hem normalitzat.

2. Emigrants de la Conca de Barberà a Valls entre 1881-1884, segons el padró addicional de 1880

La Conca Estricta

Barberà de la Conca

-Joan Esplugues Moncosí, propietari, s. n. 1857, ea. 27 (1884).

Ollers

-Francesc Sogues Salvanés, paleta, s. n. 1859, ea. 24 (1883), procedia de Cuba, com a soldat llicenciat.

Blancafort

-Antoni Figuerola Palau, peó caminer, n. 1830, ea. 54 (1884).

-Teresa Aluja Civit, n. 1833, ea. 51 (1884), muller de l'anterior, tenien un fill forner nat a Fontscaldes (1866).

L'Espluga de Francolí

-Joan Anguera Gomà, pobre, n. 1822, ea. 60 (1882), casat a Picamoixons (Caterina Serret Riber), procedien d'Hostafrancs (Barcelona).

-Pere Anguera Franquet, blanquer, ea. 12 (1869), el 1878 es casa amb una vallenca (Francesca Aguilar Sants, filla de pagès), es registren el 1881.

-Francesca Franquet, n. 1828, ea. 41 (1869), mare de l'anterior amb el qual conviu, es registren el 1881.

- Josep M. Boada Lledó, propietari, n. 1831, ea. 52 (1883).
- Josep M. Boada Morales, n. 1861, fill de l'anterior.
- Enric Boada Morales, forner, n. 1864, germà de l'anterior.
- Teresa Boada Lladó, n. 1833, ea. 50 (1883), germana del cap de casa, el 1883 retornen a l'Espluga.
- Esperança Civit Rossell, casada amb un metge de Belltall (Ramon Batlle), arriben el 1881.
- Vicenç Fabregat Aixelà, n. 1848, ea. 36 (1884), la seva esposa era de Sant Martí de Maldà (Bàrbara Vilamajor), la seva anterior residència era l'Espluga Calba (Les Garrigues).
- Teresa Oliver Saperes, n. 1857, ea. 16 (1881), casada el 1880 amb un pagès de Valls (Francesc Tomàs Tardiu).
- Antoni Soler Franc, peó caminer, n. 1848, ea. 33 (1881).
- Josepa Poca, n. 1855, ea. 26 (1881), muller de l'anterior.
- Magí Soler Poca, n. 1875, ea. 6 (1881), fill dels anteriors.

Montblanc

- Josep Cendrós Gual, escriptor, n. 1841, ea. 43 (1884).
- Ramon Ferrer Òdena, teixidor, s. empadronat el 1881.
- Rosa Masalies Huguet, n. 1832, ea. 20 (1882), casada amb un tragner vallenc, a Valls tenien dos fills (1862-64).
- Ramona Sabater Bages, n. 1854, ea. 30 (1884), casada amb un jornalero de Poboleda (Domènec Sentís).
- Agustina Bages Guàrdia, v. n. 1812, ea. 72 (1884), mare de l'anterior, la família provenia de Barcelona i el 1884 marxà a Reus.

Lilla

- Josep Cortès Porta, espartenyer, n. 1854, ea. 22 (1875), la seva esposa era de Valls (Josepa Badia), es registra el 1881.

Rocafort de Queralt

- Fermí Girona Escarrer, n. 1883, ea.1 (1884), el seu pare era un espartenyer d'Alcover i la seva mare valenca, el 1885 la família marxa a Alcover.

Sarral

- Miquel Ferrer Vergés, prevere, s. n. 1810, ea. 74 (1884), provenia de la Riba.
- Francesca Gavarró Vellet, n. 1852, casada amb un blanquer de Valls (Joan Sol), registrada el 1882.
- Ferran Moncosí Gavarró, n. 1876, ea. 1 (1877), filla de l'anterior, empadronada el 1882.
- Maria Padreny Carbonell, n. 1839, ea. 45 (1884), casada amb un comerciant del Pla de Santa Maria (Jaume Baldric Bofarull), en aquesta vila tenien un fill (1870).

Vilaverd

- Joaquim Cartanyà Cartanyà, v. peó paleta, arribat el 1869 i registrat el 1881.
- Magí Cartanyà Mas, paleta, n. 1862, ea. 7 (1869), fill de l'anterior, registrat el 1881.
- Francesc Cartanyà Mas, germà de l'anterior arribat el mateix any i empadronat el 1881.
- Josep Miró Rafi, boter, s. ea. 20 (1877), registrat el 1882, era fill d'una vídua de Picamoixons (Magdalena R.), la darrera el 1883 emigrà a Vilaverd.

Baixa Segarra

Belltall

- Ramon Batlle Sala, metge, n. 1843, ea. 8 (1881), la seva muller era de l'Espluga de F. (Esperança Civit).

ACAC, Fons municipal de Valls, Llibre addicional al padró d'habitants de 1880, sign.1.335.

3. Originaris de la Conca de Barberà que es casen a Valls entre 1868-1880 i que no consten específicament com a conyuencs en el padró de 1880

La Conca Estricta

Barberà de la Conca

- Pere Cabestany Giner, propietari, de 22 a. fill de Josep i Maria, tots de Barberà, el 1875 es casa amb la vallenga Maria Mas Dasca, de 31 a.
- Ramon Marc Miró, pagès barberenc, habitant a Vila-rodona, el 1874 es casa amb Josepa Civit Vilà, el seu pare era pagès d'Ollers (Josep) i la mare de Montbrió de la Marca (Josepa).
- Antònia Tarragó Vives, de 25 a. nada a Barberà, filla de Joan i Antònia, pagesos de Montbrió de la Marca, el 1872 es casa amb Pau Guasc Anglès, de 38 a. de Valls, vidu de Magdalena Sales.

Blancafort

- Magí Anglès Miró (fill d'Antoni i Maria), nat a Blancafort i veí del Pont d'Armentera, vidu de Magdalena Prats, el 1877 es casa amb Antònia Puiggrós Bonell, nada a Pontils i veïna de Valls, filla d'Isidre i Maria.
- Rosa Camps Miquel, filla d'un propietari de la Pobla de Cérvoles i mare de Blancafort (Maria), vídua de Domènec Canadell, el 1877 es casa amb Josep Llobera Simó, fill d'un traginer de Cervià de les Garrigues, vidu Caterina Donés.
- Josep Casalins Saumell, serrador, fill de Josep i Bonaventura, la darrera de Blancafort, el 1868 es casa amb Teresa Fontanilles i Montserrat, filla d'un corder valleng.
- Maria Civit Cabestany, filla de Ramon i Antònia, el 1870 es casa amb Pau Anglès Llord, propietari, vidu de Maria Benet
- Maria Reig Renyer, filla de Ramon i Antònia, pagesos de Blancafort, el 1879 amb Joaquim Olivar Anglada, pagès veí de Tarragona.
- Josep serra Anglès, blanquer de Valls, de pare de Miramar i mare de Blancafort (Teresa), el 1879 es casa a Valls.
- Pau Talarn Sales, pagès, vidu de Càndia Elies, el 1869 es casa amb Rosa Espelt Ignasi, tots de Blancafort.
- Vicenç Ventura Civit, el 1874 es casa amb Maria Graïoles, tots de Blancafort.

L'Espluga de Francolí

- Felip Abelló Sabater, pagès de Guialmons, habitant a l'Espluga, el 1873 es casa amb Rosa Queralt Torres, la seva mare era pagès de Valls i la mare de Vallbona de les Monges.
- Josep Cabeza Ramon, propietari de 30 a. fill de Josep i Rosa, el 1869 es casa amb Assumpció Coll Baldric, de 24 a. de Valls, filla de Josep i Felipa, propietaris.
- Engràcia Camps Miquel, filla d'Antoni, ambdós de l'E.F. i de Maria, de Blancafort, el 1869 es casa amb Josep Bonet Rodés, teixidor de Valls.
- Rosa Cavaller Carles, filla d'Antoni, de Valls i Raimunda, de l'Espluga, el 1880 es casa amb Josep Pié Serra, de Valls.
- Jaume Esplugues Torres, de 32 a. vidu de Filomena Llorenç, fill de Francesc, de l'Espluga i Teresa, de Valls, el 1869 es casa amb Maria Castro Oller, de 20 a. nascuda a Mont-ral, el seu pare era de Cervià de les Garrigues i la mare de Mont-ral.
- Francesca Feliu Jover, filla de Pau i Antònia, el pare teixidor de l'Espluga, el 1868 es casa amb Ramon Barbat Cardany, teixidor valleng, de pare de Cornudella del Montsant, del mateix ofici.

- Francesca Franquet Gelats, vídua de Josep Anguera, tots de l'Espluga, el 1878 es casa amb Antoni Aguilar Rodon, pagès de Valls, vidu de Maria Casanyes.
- Antoni Llopis Cabeza, fabricant de Valls, de 35 a. fill de Francesc Ll. Girona, hisendat i Rosa C. Batlle, la darrera de l'Espluga de Francolí, el 1877 es casa amb Rosa Trilla Alegret, de 22 a. de Valls.
- Francesca Olivart Figuerola, filla de Francesc, quinquellaire, tots espluguins, el 1870 es casa amb Tomàs Bonifàs, fuster, de Valls.
- Joan Rull Martí, pagès, fill d'Antoni i Bonaventura, tots espluguins, el 1875 es casa amb Maria Domènec Escolà, d'Alió.
- Joan Vilà Trencs, pastor de Valls, fill, de Josep, pagès de l'Espluga de F. i de Maria, de Valls, el 1871 es casa a Valls amb Raimunda Queralt, de Miramar.
- Rosa Ximénes, nada a Reus, veïna de Valls, filla de Macià, negociant de l'Espluga de F. i de Rosa, de Reus, el 1879 es casa amb Josep Carbonell Escuder, negociant de Valls, fill de Ramon i Maria.

Montblanc

- Joaquim Anglada Vallespinosa, llauner de Valls, el seu pare era de Vilafranca del Penedès (Joaquim) i la mare de Montblanc (Josepa), es casa a Valls el 1877.
- Miquel Arnavat, espardenyer, fill de Miquel i Paula, tots de Montblanc, el 1875 es casa amb Marina Montserrat Bonet, de Valls.
- Maria Carreres Bosc, filla de Josep i Maria, de Montblanc, el 1871 es casa amb Magí Batet Gallofrè, de Valls.
- Miquel Català Badia, forner de Montblanc, fill de Josep i Antònia, el 1879 es casa amb Francesca Vidal Batet, nada a Perafort i veïna de Valls.
- Magdalena Català Forner, filla de Josep, forner i Antònia, tots de Montblanc, el 1873 es casa amb Gabriel Segarra Alegret, de Valls.
- Maria Català Forner, de Montblanc, el 1880 es casa amb Jaume Ulldemolins Trencs, teixidor de Valls.
- Rosa Català Forner, el 1880 es casa amb Ignasi Escarrer Ballart, espardenyer de Valls.
- Carme Bonet Miró, filla de Joan, corder, els dos de Valls i de Josepa, de Montblanc, vídua de Domènec Banús, el 1875 es casa amb Josep Banús, espardenyer.
- Joan Ferrer Cartanyà, pagès, fill de Joan i Maria, tots de Montblanc, el 1873 es casa amb Francesca Oller Borrell, de Valls.
- Francesca Garriga Sants, de Valls, filla de Pau, comerciant i d'Antònia, la darrera de Montblanc, el 1870 es casa amb Antoni Masseguer, filador del Pont d'Armentera.
- Rosa Magraner Amat, de Valls, filla de Francesc M. Guàrdia, de Montblanc i de Rosa, el 1873 es casa amb Antoni Brunet Albareda, de Valls.
- Maria Mestre Rosselló, de Valls, filla de Josep i Raimunda, naturals de Montblanc, el 1871 es casa amb Joan Trencs Caselles, espardenyer, de Valls.
- Ramon Montserrat Guasc, boter de Montblanc i veí de Valls, el 1878 fa de testimoni en un casament.
- Ramon Pedrol Pedrol, propietari, de 61 a. fill de Joan i Maria, vidu de Maria Belart, el 1879 es casa amb Magina Ferrer Capdevila, de 46 a. natural del Pla de Santa Maria, vídua de Ramon Vila, paleta.
- Pere Esteve Ponts, nat a Montblanc i veí de Valls, fill de Francesc, pagès i Rosa, la darrera de Barberà de la Conca, el 1875 es casa amb Dolors Elies, de Vallmoll.

-Ramon Ximénes Ximénes, negociant, fill de Josep del mateix ofici i Maria, el primer i la darrera eren nats a Montblanc i el pare a Valls, el 1875 es casa amb Simeona Sabroso, de Mondejar (Madrid), resident a Valls des de 1873.

-Antònia Ximénes Ximénes, de Valls, de mare montblanquina (Maria), suposem germana de l'anterior, el 1876 es casa amb Francesc Escuder Batista, negociant de Reus.

La Guàrdia dels Prats

-Maria Amill Soler, filla de Jaume i Maria, tots guardiols, el 1872 es casa amb Joan Fàbregues Puig, pagès de Valls.

-Tomàs Boada Oliva, pagès de la Guàrdia, el 1879 es casa amb Maria Mateu Sanahuja, de Valls.

Lilla

-Maria Bover Rodon, pare de Lilla i mare de Fontscaldes, el 1879 es casa amb Francesc Garrell Santromà, de Valls.

-Salvador Català Cartanyà, pagès de Lilla, el pare també ho era i la mare de Vilaverd, el 1880 es casa amb Maria Domingo Plana, del Pla de Santa Maria.

-Joan Cortès Oller, espardenyer, ell i el seu pare de Lilla i la mare de Picamoixons, el 1870 es casa amb Maria Domènec Serra, de Valls; actuen de testimonis Joan Tibau i Jaume Magrinyà, espardenyers nats a Lilla i residents a Valls, el 1877 als 38 a. contrau segones núpcies amb la cunyada Rosalia Domènec Serra, de 29 a. filla d' espardenyer.

-Teresa Dolcet Magrinyà, nascuda a Lilla i veïna de Valls, filla de Magí i Antònia, el 1879 es casa amb pere Toldrà Soler, paleta de Valls.

-Maria Güell Trencs, natural de Lilla, filla de Josep i Maria, el 1873 es casa amb Ramon Domingo Cardany, teixidor de Valls.

-Magdalena Llort Altés, de Lilla, vídua de Pere Ferrer, el 1868 es casava amb Josep Escoter Robert, de Prades.

-Pau Magrinyà Alsamora, escriptor, nat a Lilla i veí de Valls, de pare de Lilla i mare de Vallclara, el 1879 es casa amb Maria Soler Montserrat, de Valls.

-Jaume Magrinyà Inglès, espardenyer, fill de Ramon, pagès i Teresa, tots de Lilla, el 1869 es casa amb Serafina Fontanilles Reverter, de Valls.

-Maria Magrinyà Vilella, filla de Joan, pagès i Francesca, el 1877 es casa amb Joan Güell Rius, pagès de Valls.

-Antònia Mestres Santaló, filla d'Antoni i de Magdalena, la primera i el pare de Lilla, "vecina de unos dos años en Valls", el 1877 es casa amb Josep Flàvia Sastre, soldat de Valls.

-Josep Plana Clofent, sabater, fill de pere de Valls i Magdalena, de Lilla, el 1880 es casa amb Marai Cerdà Sotorres, de Reus.

-Maria Soler Cervelló, filla d'Antoni, pagès i de Maria, tots de Lilla, el 1878 es casa amb Isidre Poblet Ferran, pagès de Puigpelat.

-Caterina Torner Clofent, 28 a. de Lilla, filla d'Antoni, pastor de Pira i Maria, de Lilla, el 1873 es casa amb Joaquim Guivernau Martí, teixidor de Valls.

Prenafeta

-Carme Cendrós Solanes, nada al Pla de Santa Maria, el seu pare era pagès i la mare de Prenafeta (Antònia) el 1877 es casa amb Manuel Rodríguez, del comerç, nat a Granada.

-Francesc Garriga Oller, pagès de Figuerola del Camp, la seva mare era de Prenafeta (Antònia), el 1877 es casa amb Maria Altès Magraner, de Mont-ral.

Rojals

-Joan Ferrer Martorell, negociant, fill de Miquel i Maria (aquesta d'Arbolí), el 1873, es casa amb Francesca Ulldemolins Trencs, de Valls, filla d'un propietari.

-Raimunda Òdena Nuet, de 27 a. nada a Rojals, filla d'un pagès, el 1877 es casa amb Bartolomé Cea, de 37 a. empleat de Pontevedra.

-Josep Pàmies Òdena, fill de Joan i Francesca, tots de Rojals, el 1875 es casa amb Francesca Recasens Domingo, de Valls.

-Teresa Fortuny Roig, de Valls, de pare selvatà i mare rojalenca (Caterina Roig Escoter, del Pinatell), es casa amb Manuel Aranda Morales, pagès nat a Ceuta i veí de Valls.

-Francesca Vallverdú Roig, filla de Francesc i Maria, pagesos de Rojals, el 1868 es casa amb Pau Barbar Jaumejoan, moliner de Valls.

-Maria Vallverdú Vives, de Valls, filla de Salvador, boter de Rojals i de Maria, de Valls, el 1871 es casa amb Antoni Pla Folguera, boter nat a Agramunt.

-Rosa Vendrell Roig, nada a Cabra del Camp, filla de Pere i Antònia, aquesta de Rojals, el 1879 es casa amb Josep Mialet Garriga, pagès de Valls.

Rocafort de Queralt

-Teresa Crusells Miró, de Valls, el seu pare era un blanquer de Valls i la mare de Rocafort (Teresa), el 1869 es casa amb Francesc Comte Benages, pagès, fill d'un teixidor, tots de Valls.

-Rosa Homs Moncosí, filla d'Antoni comerciant de Valls i Maria, de Rocafort, el 1871 es casa amb Cristòfor Montserrat Milà, propietari d'Alió.

-Antoni Llort Vilaplana, fill d'Antoni, tots de Rocafort i de Maria, de Sarral, el 1872 es casa amb Rosa Miró Contijoc, també de Rocafort.

Sarral

-Rosa Badia Múrrria, de Valls (el seu pare era un teixidor nat a Sarral), el 1874 es casa amb Antoni Torrents Mestres, teixidor de Valls,

-Maria Badia, filla d'Isidre, de Sarral, el 1868 es casa amb Joan Benaiges Martí, teixidor de Valls.

-Teresa Cases Llenes, filla d'Antoni, pagès de Sarral i Rosa, de l'Espluga de Francolí, el 1871 es casa amb Josep Fabregat Corbella, teixidor de Valls, fill de Jaume, pagès de Guimerà i Antònia, de la Sala de Comalats.

-Rosa Duc Palau, de Sarral, el 1879 es casa amb Miquel Peremateu Llagostera, teixidor de Valls.

-Ignasi Ferrer Canela, espartenyer nat a Cabra del Camp, fill de Josep, pagès de Sarral i Rosa, de Cabra, el 1877 es casa amb Teresa Llagostera Gil, filla d'un rajoler vallenc.

-Josepa Ferrer Ferrer, de Cabra del Camp, filla de Miquel, d'Alcover i Antònia, de Sarral, el 1875 es casa amb Isidre Ricart Comes, teixidor de Bràfim.

-Josep Grau Comte, fuster, el seu pare era de Sarral (Josep) i la mare de Valls, el 1878 es casa amb Úrsula Ponts Folc, filla d'un propietari vallenc.

-Filomena Pi Fonoll, de Valls, la seva mare era de Sarral (Cecília), el 1872 es casa amb Pere Manyer, teixidor, nat al Pont d'Armenetra i veí de Valls.

-Jaume Pi Fonoll, pagès de Valls, de mare sarralenca, el 1880 es casa amb Úrsula Monner Plana, de Valls.

-Rodolf Teixidor de Bernis, comerciant de Barcelona, fill de Melcior, procurador i de Loreto, el primer de Sarral i la segona de Barcelona, el 1870 es casa amb Dolors Cases Domènec, filla d'un fabricant de Valls.

-Antoni Torner Briansó, pagès, vidu de Maria Veciana, fill d'Isidre i Rosa, tots de Sarral, el 1869 es casa amb Maria Nadal Domingo, vídua d'Antoni Caselles, blanquer, tots de Valls.

-Agustí Torner Veciana, espardenyer, fill d'Antoni, pagès i Maria, tots de Sarral, el 1871 es casa amb Urcisina Pié Nutó, de Valls, filla d'un espardenyer.

Montbrió de la Marca

-Maria Mateu Bosc, filla d'Antoni i Antònia (pagesos), el 1879 es casa amb Pau Giró Riber, pagès de Valls.

Senan

-Pere Vallès Fàbregues, vidu pagès, de Senan, veí de Valls, el 1872 es casa amb Coloma Mialet, filla d'un pagès vallenc.

-Maria Vallès Martorell, filla de Pere, pagès, de Senan i Maria de Valls, el 1874 es casa amb Joan Padró Mestre, paleta de Valls.

Solivella

-Josep Batet Marc, nascut a Vilabella, fill de Josep, vidrier de Cabra del Camp i d'Antònia, de Solivella, vidu de Magdalena Balagueró, el 1871 es casa amb Teresa Llorc Requesens, de Valls, també vídua.

Vilaverd

-Maria Borrell Miró, filla d'un pagès vallenc i mare de Vilaverd (Caterina), el 1879 es casa amb un pagès de Valls (Francesc Folc Trilla).

-Joan Galofre Terrés, paleta de Vallmoll, fill de Pere, natural de Vilaverd i habitant a Vilafranca del Penedès, es casa el 1869 amb Josepa Porta Santromà, de Valls.

-Joan Garlandí Òdena, pagès nat a Vilaverd, el 1874 es casa amb Susanna Cortiella Moster, de Valls.

-Josepa Pi Rosic, de Valls, filla de Josep, pagès i Josepa, la darrera de Vilaverd, el 1873 es casa amb Marc Queralt Soler, pagès de Valls.

-Teresa Òdena Alsina, vídua de Ramon Serret, ambdós de Vilaverd, el 1880 es casa amb Josep Mota Domingo, paleta vallenc, pel darrer eren les terceres núpcies.

-Josep Oller Vilà, fill de Jaume, pagès de Vilaverd i Magdalena, de Figuerola del Camp, residents a Valls, el 1873 es casa amb Francesca Janer Corbella, de Pontils.

Vimbodí

-Josep Foraster Homs, del comerç, fill de Josep i Maria, tots de Vimbodí, el 1870 es casa amb Josepa Grau Miquel, de Valls.

-Francesca Mur Escoter, de Valls, filla de Pere-Joan, sastre de Vimbodí i Maria Anna, de Montblanc, el 1868 es casa amb Llorenç Fortuny Vives, de Vila-rodona.

-Ramon Puig Anglès, fill de Ramon i Teresa, de Vimbodí, vidu de Teresa Pasqual, el 1872 es casa amb Francesca Fort Guardiola, filla de Ramon i Raimunda, de Vimbodí.

Baixa Segarra

Biure de Gaià

-Antoni Montagut Badia, espardenyer, fill de Ramon pagès de Biure i Antònia, de Talavera, el 1879 es casa amb Rosa Ferrer, Bellver, el seu pare era un pagès de Valls i la mare de Vila-rodona.

Conesa

-Francesc Pinyol Roca, v. pagès, fill d'Isidre i Maria, tots de Conesa, el 1878 es casa amb Rosa Ferrer Badia, nada a Sarral i veïna de Reus.

Forès

-Josepa Amill Puig, filla de Manel i Maria, de Forès, el 1876 es casa amb Rafael Pérez, pagès, vidu de Francesca Rius.

-Magí Fonoll Moncosí, sabater, fill de Miquel, pagès i d'Angela, el 1870 es casa a Valls amb Josepa Sabater Puig, filla d'un pagès vallenc.

Llorac

-Dolors Macip Codina, nada a Llorac, filla de Josep, de Montalegre i Teresa, de Rocafort de Queralt, el 1878 es casa amb Joan Contijoc Serra, traginer de Valls.

Passanant

-Teresa Roca Guardiola (filla d'Ignasi i Rosa), el 1871 es casa amb Magí Porta Fortuny, pintor de Valls, vidu de Maria Jaumejoan.

Glorieta

-Dolors Amorós Marimon, filla de Joan, pagès i Antònia, el 1872 es casa amb Antoni Batalla Serra, pagès, vidu de Maria Sagí, de Valls.

Pontils

-Antoni Guasc Solé, espardenyer, ell i el pare de Pontils i mare de Querol, el 1875 es casa amb Francesca Ferrer, natural del Pla de Santa Maria, vídua Pere Vallvey.

-Coloma Guasc Gassull, filla d'un espardenyer de Pontils i Coloma, es casa el 1875 amb Antoni Vallvey Ferrer, espardenyer, de Vila-rodona.

-Francesca Janer Corbella, filla de Miquel, de Pontils i Engràcia, de Figuerola de Santes Creus, el 1873 es casa amb Josep Oller Vilà, pagès de Valls.

-Jaume Janer Corbella, adroguer, el 1877 es casa amb la vallenga Teresa Roca Grau.

-Francesc Bonet Trilla, paleta, fill de Joan i Maria, de Santa Coloma de Queralt, el 1868 es casa amb Maria Parellada Solanes, filla d'un pagès vallenc i mare de Cabra del Camp.

-Salvador Lacomba Torres, blanquer, nat a Mataró, veí de Valls, de pare teixidor de Santa Coloma de Q. (Narcís) i mare de Santa Maria del Camí (Josepa), el 1877 es casa amb Dolors Calbet Fontanals, nada a Puigpelat, de pare pagès de Montblanc (Miquel) i mare de Barberà de la Conca (Maria).

-Jacint Lavila Saigí, tintorer, fill de Jacint i Antònia, tots colomins, el 1880 es casa amb Dolors Gallofrè Folc, filla d'un tintorer vallenc.

-Magí Plana Pinyol, pagès, de pare vallenc (Magí) i mare colomina (Maria), el 1879 es casa amb Rosa Toldrà Soler, de Valls.

Santa Perpètua de Gaià

-Rosa Pena Mestres, filla de Ramon i Rosa, tots habitants a Valls, el 1872 es casa amb Joan Ferrer Dasca, pagès vallenc.

Savallà del Comtat

-Paula Solanes Albi, filla d'un pagès de Cabra i mare de Savallà (Maria), el 1877 es casa amb Josep Ventura Janer, de Nulles.

Vallespinosa

-Francesca Anglès Anglès, de Vallespinosa el 1869 es casa amb Josep Renyer, tintorer de Valls.

-Maria Suquetes Vives, de pare de Vallespinosa i mare de Cabra del Camp, vídua de Francesc Mateu, el 1872 es casa amb Josep Ferrer, teixidor de Valls.

Vallfogona de Riucorb

-Isidre Corbella Boronat, sastre, el pare era un sastre de Vallfogona i la mare d'Òdena.

Font: AHAT, Fons Parròquia de Sant Joan de Valls (Matrimonis 1868-1880), Fons Parròquia de Sant Antoni Abat de Valls (Matrimonis 1868-1880), Fons Parròquia de la Mare de Déu del Carme (Matrimonis 1879-1880).